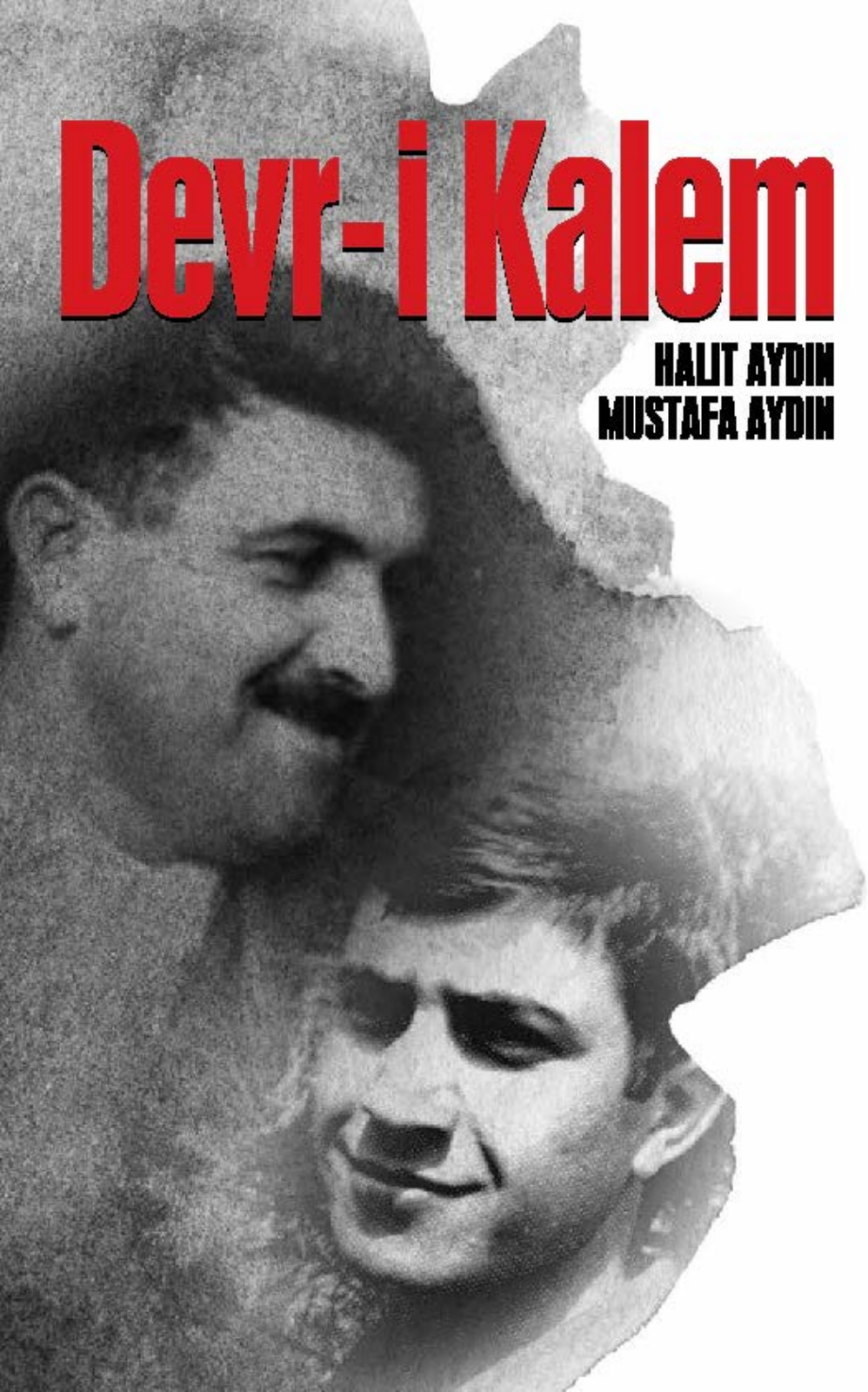

Devr-i Kalem

HALIT AYDIN
MUSTAFA AYDIN

Devr-i Kalem

HALİT AYDIN
MUSTAFA AYDIN

İstanbul Aydın Üniversitesi Yayınları

DEVİR-İ KALEM

Derleyen:

Yasemin Nur ÇİNİ

Kapak Tasarımı:

Nabi SARIBAŞ / İAÜ Görsel Tasarım Koordinatörlüğü

Sayfa Tasarım:

Cüneyt Kenan ÖZKAN / İAÜ Görsel Tasarım Koordinatörlüğü

Basım Yılı: İstanbul, 2017

Baskı: I

Basım Yeri:

CB Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti
Litrosyolu 2. Matbaacılar Sitesi. ZA-16
Topkapı - Zeytinburnu / İSTANBUL

ISBN: 978-9752438132

Copyright © İstanbul Aydın Üniversitesi

Bu yapının tüm hakları saklıdır. Yazılar ve görsel malzeme
izin almadan tümüyle veya kısmen yayımlanamaz.

Bu kitabın tüm hakları
İstanbul Aydın Üniversitesi'ne aittir.

TAKDİM

Şiir bir duygu, fikir meselesidir. Doğuş hâlinde tezahür eder. Bu doğuş pek çok şairde sancılı olur. Bazen çok tabii gibi görünen şiirler de uzun bir uğraşın sonunda doğarlar. Mehmet Âkif'in konuşur gibi yazdığını hep biliriz. Ama o sadelik ve basitliğin uzun bir uğraşın ürünü olduğunun da herkes farkındadır. Yahya Kemal bazı şiirlerine ömür harcamıştır. Şiir, bazen yoğun bir fikir ve duygu sağanağı altında doğuverir. Kolayca söylenen bu tür şiirleri, iki temel unsur besler: Fikir ve duygu. Özellikle belli bir maksat şiir söylemeye bir ivme kazandırır. Halit Aydın'ın şiirleri bu tür şiirlerdir. Nasihat/öğüt tarzındaki bu tür şiirlerle insan, anlatmak, söylemek istediği bir düşüncüyü karşısındakine çabuk ve kısa yoldan, çarpıcı ve akılda kalıcı bir şekilde ulaştırır. Bir örnek vermiş olmak için Halit Aydın'ın çocuklarına bir nasihatini okuyalım:

*Haram asla yemeyin!
Yalanı da demeyin!
Herkes bizi gözlüyor,
Beni mahcup etmeyin...*

Bu tür öğütler, edebiyatımızda her zaman var olagelmıştır. İlk örneklerini Ahmet Yüekneki’de görürüz. Halka söylemek, halk için söylemek bu tür şiirlerin en belirgin özelliğidir. Bunlar sadelik, basitlik, söyleyiş kolaylığı gibi birtakım özellikler taşır. Rahmetli Halit Aydın’ın şiirlerinde bunlar vardır. O halk şairi değildir ama bir halk adamıdır. Birtakım değerleri insanlara öğretmeyi, onları bu değerlere göre yaşatmayı esas almıştır. Nedir bu değerler diye bir soru sorsak şunları sıralayabiliriz: Nezaket, fazilet, kanaat, insan olma ve insanı arama, çalışma, verdiği sözde durma, cömertlik, anayı-babayı sevmek, doğruluk vb. Bütün bunlar insana insan olmayı öğreten niteliklerdir. Hayat hikâyesine bakınca Halit Aydın’ın, halkı eğiten bir eğitimci olduğunu görürüz. Bütün sosyal faaliyetleri bu merkezdedir. Bu eğitimi, şiirleriyle sonsuza doğru uzatmak istemiştir. Bu neşir, onu bu şekilde yaşatmak, eğitici özelliğini sürdürmek için yapılmıştır.

Halit Aydın’ın babası Hafız İsmail Efendi’nin de şiirler yazdığını biliyoruz. Ama ondan bize intikal eden şiir son derece azdır. Torun Dr. Mustafa Aydın da halkayı tamamlamak istemiştir. O da şiirler söylemiştir. Dr. Mustafa Aydın’ın şiirleri duyguların kaleme dökülmesidir. Bu duygular; heyecanların, coşkuların taşmasından, taşkınlığından çok, son derece samimî, içten söyleyişlerdir. Bu şiirlerde biz, evlat, baba, insan Mustafa Aydın’ı görürüz. Hatta onun yaşadıklarının daha doğrusu duyulanmalarının bir grafiğini çıkarabiliriz. Bazı insanlar vardır hep çalışırlar, büyük bir aktivite içindedirler. Onların insan olduğunu anlamamız için biraz yaklaşmanız gerekir fakat yaklaşamazsınız. Buna

engel sizin kendinize koyduğunuz manialardır. Halbuki kapıyı tıklatsanız içerde sıcaklıkla karşılanacaksınız. Elbette hasbî olmak gerekir. Yoksa iinize koyduğunuz engeller size elinizi kapıya vurdurmaz. Uzak ve mesafeli olmaya çalışırsınız. Dr. Mustafa Aydın, insanda böyle bir duygu uyandırır. Fakat bu şiirler onun insan tarafını o kadar ele veriyor ki artık kapıyı vurmakta hiç tereddüt etmeyeceksiniz. Bu şiirlerde

Etrafımda binlerce insanın sardığı kimsesizliğim.

diyen bir insanla karşı karşıya olduğunuzu hiç unutmayın. Bu yalnızlık, sizi rktmesin. Çünkü bu ruhî bir yalnızlıktır. Necip Fazıl’a “hafakanlar” getiren türde bir yalnızlık değildir. Sizi yanına davet eden, benim insana ihtiyacım var diyen sevimli bir yalnızlıktır. Peşinden yeni düşünceler gelecektir.

Bu mevsim;

Yeni düşüncelerin başlangıcı.

Bu şiirlerin, yani baba ile oğulun şiirlerinin bir arada bulunmasını önce yadırgadığımı itiraf etmeliyim. Ama okuyunca fark ettim ki cemiyet mistiği baba ile oğul, biri aldığı eğitimin sonu fikir dünyamıza şekil vermek, diğeri duygu dünyamızı beslemek gibi bir çabanın içindeler. İkisinin birleşmesinden güzel ne olabilir.

Prof. Dr. Kâzım YETİş

66 Yıllık Hayat Arkadaşı Sabire Aydın'ın Gözünden Müftü Halit Aydın...

Eşiniz ile nasıl tanıştınız?

Biz birbirimizi hiç tanımazdık. Köyde -Trabzon- muhtarlık seçimi yapılıyordu. Bizler sandık başında görevliydik. Oylar verildi ve sonuçlar açıklandı. Bizim seçmenimiz muhtar oldu. Haliyle sevindik, aramızda gülüştük. Fakat daha sonra bir gerginlik oldu, karşı sandıktaki kişi bize gülmememizi söyledi. O gün, O'nu ilk kez gördüm. Aradan yıllar geçti. Bir gün, yukarı köyden beni istemeye geldiler. Kahveleri verirken O'nu ikinci kez görmüş oldum... Sonra da Allah nasip etti evlendik...

Güzel bir tesadüfle başlayan birlikteliğiniz kaç yıl sürdü?

Çok zaman önceydi (Duraksıyor). Tam olarak kaç yıl olduğunu söyleyemem ama 1951 yılında evlenmiştik. (66 yıl)

66 yıllık hayat arkadaşı olarak size eşiniz hakkında birkaç soru daha sormak isterim.

Halit Bey, önce insan felsefesi ile yola çıkan bir alimdi. Şiirlerinde bunun yansımasını görüyoruz. Çevresindeki insanları bu yönü ile aydınlatır mıydı?

Halit Efendi, ömrünü dine ve ilime adanmış biriydi. Çevresindeki herkese yol gösterir, bilgi verirdi. Öğrencileri ve sevenleri ölümünün üzerinden 12 yıl geçmiş olsa da onu hiç unutmazlar ve birçok konu hakkında Müftü Hocamız olsa böyle olmazdı derler. Yetiştirdiği hocalar köye gelip o bize çok şey kattı diyerek O'nu özlemle yad eder, mezarına kapanıp ağlar, dua ederler.

Halit Bey, şiirlerinde ailenin kudsiyetine ve çalışmanın önemine sıkça değiniyor. Sizce bu O'nun için bir şiar mıdır?

Aile ve çalışmak onun için önemliydi. Çocuklarını her baba gibi çok severdi ama çalışmak konu olunca asla sevgisi ile taviz vermezdi. Yeri geldiğinde ilgisini ve sevgisini gösterirdi ama başarılı olmaları için onları çok disiplinli büyüttü. Hepsi de çok şükür iyi yerlere geldiler.

Halit Bey'in, ilmi ve dini yönünün güçlü olduğundan bahsettik. Bu yönde, ailesine ettiği nasihatlerin daha akılda kalıcı olması için bu şiirleri yazmış olabilir mi?

Evet; namaz, ailenin birlik olması gibi birçok nasihati şiirlerine yazardı. Sadece Halit Bey değil, rahmetli kayınbabam Hafız İsmail Efendi de şiir yazardı. Aklımda bir tanesi var.

Namaz saati gelip kimse namazını kılmazsa şu mısraları söylerdi bize:

*Elma attım ha sana
Yuvarlandı al sana.
Vakit geldi geçiyor,
Namazını kılsana.*

Müftü Halit Bey'in babası Hafız İsmail Efendi de bir din adamıydı ve o da şiir yazardı. Hafız İsmail Efendi ile Müftü Halit Bey, yapı olarak benzerler miydi?

Benzerlerdi. Dine, aileye, ilime olan sevgileri hiçbir zaman bitmedi. Ömürlerinin sonuna dek hep bu yolda çalıştılar... (Duraksıyor.) Hafız İsmail Efendi, çok farklı bir yere sahiptir bende. Ben kendi öz babamı hiç tanımadım, çok küçükken vefat etti. Ne öğrendiysem, kendisini babam gibi sevdiğim, bende özellikle manevi olarak büyük bir yeri olan, tasavvuf ehli kayınbabam Hafız İsmail Efendi'den öğrendim. Bugün de hala cüzdanımda fotoğtafını taşıyım. (Gözleri yaşlanarak, cüzdanından fotoğrafını çıkarıp gösteriyor.)

Hafız İsmail Efendi'den birçok şey öğrendiğinizi belirttiniz. Okuyucularımıza da ışık tutacak, ilk aklınıza gelen nasihatlerinden birkaçını bizle paylaşır mısınız?

Evet; namahreme bakılmamasını, iyi niyetle olsa da yalan söylememeyi, haram yememeyi, Allah'ın korkusunu daima kalbinizde yaşamayı, haktan ayrılmamayı, her güzelliğin önce insanları sevmekle başladığını nasihat ederdi. Evlatlarına mümkün mertebe siyasete bulaşmamalarını ve en önemlisi unutamayacakları iyiliği yapmamalarını söylerdi.

İÇİNDEKİLER / HALİT AYDIN ŞİİRLERİ

Halit Aydın'ın Şiirleri.....	15
Dikkat Eyle I.....	16
Dikkat Eyle II.....	17
Hareket.....	18
Nezakat.....	19
Çalışmak I.....	20
Çalışmak II.....	21
Dört Şart.....	22
Kolaydır.....	23
Nasihat.....	24
Fikir Eri.....	25
Aile.....	26
Yalan.....	27
Ayıp Değil Mi?.....	28
Ata.....	29
Bu Gidişinizle.....	30
Beraberlik.....	31
İslâmın Gereği.....	32
Babam.....	33
Hoşgörü.....	34
Unutuldu.....	35
Elimizdekiler.....	36
Çalışa Çalışa.....	37
Zaman.....	38
Değer.....	39
Meziyet.....	40
Çocuklarım.....	41
Adam Olmak İçin.....	42

Varlık	43
Eşime	44
Serap	45
Kahpe Felek!	46
Torunum	47
Kelâm	48
İslâm	49
Cehennem	50
Kötülük	51
Sokakta Gezen	52
Kendini Adam Sanan	53
Dedem	54
Duâ	55
Evlât	56
Peçe	57
Kemençe	58
Sizin İçin	59
Ramazan Ayı	60
Niçin	61
Değer Vermiyor	62
Sonumuz	63
İşin Sonu	64
Zeytin Ağacı	65
Boşuna	66
Ya Rab!	67
Gözyaşım	68
Şüphesiz	69
Halit Aydın El Yazısı Örnekleri	70

İÇİNDEKİLER / MUSTAFA AYDIN ŞİİRLERİ

Mustafa Aydın'ın Şiirleri.....	79
--------------------------------	----

Babam Ameliyatta	81
-------------------------------	-----------

Sakın Gitme	82
-------------------	----

Kim Sarar Beni	83
----------------------	----

Uzakta	84
--------------	----

Yaşamak	85
---------------	----

Ebedi.....	86
------------	----

Yalnızlık Şiiri	87
-----------------------	----

Sen Değilsin	89
---------------------------	-----------

Vefasız	90
---------------	----

Değiştin	91
----------------	----

Vazgeçemediğim	92
----------------------	----

Gittin	93
--------------	----

23 Nisan	94
----------------	----

Umutların Bende	95
-----------------------	----

Her Saniye	96
------------------	----

Yine Yalnızım	97
---------------------	----

Kardan Adam	98
-------------------	----

Yaşlar İçime İşledi	99
---------------------------	----

Kimi Hatırlatır	100
-----------------------	-----

Merhamet	101
----------------	-----

Unutmak İçin	102
--------------------	-----

Değiştin II	103
-------------------	-----

Kayboldun	104
-----------------	-----

Uzak	105
------------	-----

Antalya I	106
-----------------	-----

Kimşesiz I	107
Kimşesiz II	108
Seni Öpünce Bebeğim	109
Çerkezköy	110
Yol	111
Gecelerde	112

Kimşesiz	113
İlk Ayrılık	114
Kimşesiz III	115
Antalya II	116
Nisan	117
İzmir I	118
İzmir II	119
Simsiyah Gecelerim	120
Ayrılık	121
Düşünce	122
İmtihan	123
Hayallerim	124
Son Dem	125
Kaybolan Yıllar	126
Mutluluğa Kavuşmak	127
Hüzün	128
Beklemek I	129
Beklemek II	130
Sessiz Sedasız	131
Sığınacağım	132
Yeniden	133
Denizler Ötesinden	134
Bekledim	135
Mustafa Aydın El Yazısı Örnekleri	137

HALİT AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Halit Aydın'ın Şiirleri

DİKKAT EYLE I

Nezaket üstün bir varlıktır,
Onu elden bırakma.
Nezaketsizlik kötü bir varlıktır,
Onu elde tutma.

Varlık gider, sıkıntı biter.
Nezaket ve fazilet,
Tükenmez birer hazinedir.
Çünkü; kanaat bir varlıktır.
Kanaatsizliğin sonu yokluktur.

(Kasım 2003)

DİKKAT EYLE II

Yokluk ateşten gömlektir.
Varken varlığı elinde tut.
Varlık gittikten sonra peşinden koşacaksın.
Elde edersen ne ala;
Edemezsen yorgunluğun yanına kalır.

İnsan insana muhtaçtır.
Ama o insanı bulmak zordur.
Ara ara, bulursan ne ala...
Bulamazsan düşünme,
Bulamayınca üzülme.
Bir şeyi aramadan bulamazsın...

(Kasım 2003)

HAREKET

Cemiyet olmazsa,
Ne hareket ne bereket olur.
Dünya varlığı dediğin,
Sağlık, huzur, muhabbettir.

Bereketten anlayan kalmadı.
Her şey harekette aranıyor.
Ama asıl bilinmeyen,
O bereket hareketin içinde vardır.

Hareketsizlikte bereket,
Bereketsizlikte huzur olmaz.
Sular bile hareket ile temizlenir,
Her şeye fayda verir.

(Eylül 2005)

NEZAKET

Cemiyette güneş, ay olamazsanız bile,
Yıldız olmaktan aşağı düşmeyin.
Generalliğin ilk alameti yıldızdır,
Her zaman dikkat etmek gerekir.

Sıkıntılar, dertler, hastalıklar,
Hepsi yok olur gider...
Yobazlık, nezaketsizlik, idaresizlik;
İnsan ölse bile ortadan kaybolmaz...

(Eylül 2005)

ÇALIŞMAK I

Köydeki tarlamızı,
Acep kimler ekiyor?
Adam olmamız için,
Çalışmak gerekiyor.

Güzel elbiselerin,
Renkleri elbet solar.
Çalışanların evi,
Elbet bereket dolar...

(Mart 2004)

ÇALIŞMAK II

Aile etrafta,
Bir sözüm var dinlesin.
Küçük yaşımdan beri,
Şiarım çalışmaktır...

Bardağın içinde sular;
Bakınca güzel olur.
Her çalışanın sonu;
Elbette güzel olur.

(Kasım 2003)

DÖRT ŞART

Mümin olmanın şartı;
Vardır onun dört şartı...
İmandır birincisi,
İnsanlık ikincisi,
Doğruluk üçüncüsü,
Verdiğin sözde durmak
Oldu hem dördüncüsü...

(Eylül 2004)

KOLAYDIR

Yorgunluktan ağrır;
Çalışanın kolları.
Çok kolaydır be yavrum
Cehennemin yolları...

Daima çok çalışın,
Bakmayın üçe beşe.
Cenneti bırakıp da,
Gitmeyin siz ateşe...

(Ocak 2005)

NASİHAT

Bizim orada var biri,
Onun ismidir Akın.
Nasihat olsun size;
Cimrilikten pek sakın.

İki arkadaş dururken,
Geçme sakın aradan;
Müsrif ile cimriyi,
Sevmiyordur yaradan.

(Ekim 2003)

FİKİR ERİ

Sokaktaki insanlar,
Yürürken sallanıyor;
İlim dolu eserler,
Depoda küfleniyor.

İstanbul ilim yeri,
Sokaklar film yeri,
Lazım bu insanlara;
Gerçekten fikir eri...

(Şubat 2003)

AİLE

Ne güzeldir ne güzel;
Evimizin sobası.
İnsanın varlığıdır,
Anasıyla babası.

Erkeğin karısına;
Deniyordu hem avrad.
Ana, baba sevmeyen;
Sonunda olur berbat.

(Temmuz 2004)

YALAN

Niçin söylersin bana
Yalan ile dolanı?
Cennet ister doğruyu,
Cehennem ise yalanı.

Cennetin hep yolları,
İmandandır imandan.
Cehenneminki ise;
Yalandandır yalandan.

(Ağustos 2003)

AYIP DEĞİL Mİ?

Koşa koşa insanlar,
Hep iniyorlar düze.
Tembel tembel oturmak,
Yakışıyor mu bize?

Sıcakların çokluğu,
İnsanlar hep ölüyor.
Ayıp değil mi bize?
Herkes fındık topluyor.

(Haziran 2005)

HALİT AYDIN
DEVİR-İ KALEM

ATA

Ata da bir insandı;
Öldü ama ölmedi...
Onun izinden giden,
Hiçbir adam gelmedi.

İnsanlığa değeri,
Bu insanlar vermedi...
İnsanları kurtaran,
İnsan niçin gelmedi?

(Kasım 2004)

BU GİDİŞİNİZLE

Ben çalışa çalışa,
Çıkarım bir düze.
Bu gidişinizle,
Kalmaz güzellik size...

Bu gidişinizle bir gün,
Tükenir elbet aşın.
Leylek kafası gibi,
Havada gezer başın...

(Mart 2003)

BERABERLİK

Yüksek yüksek dağlara,
Deniliyor rangalar.
Üç kardeş, anne baba,
Hemen olduk bir mansa.

İlçelerin içinde,
Vardır bir Siverek.
Bizde birlik olursa,
Sıkıntıya ne gerek.

(Nisan 2003)

İSLÂMIN GEREĞİ

İslâmın hem gereği,
İnsanları sevmektir.
Zenginliğin gereği,
Zekatı tam vermektir...

Etrafında çimeni,
Tavuk gibi boşaltma,
Gördüğün fakirleri,
Sakın ha boş geçme...

(Ağustos 2005)

BABAM

Söziün işliyor babam,
Ağaçlara taşlara...
Hayatta çekmedim ben;
Hiç kimsenin nazını.
Kızdırırsanız beni,
Veririm kiranızı!

(Eylül 2004)

HOŞGÖRÜ

Allah ömürler versin,
Her şeyimi bulasın.
Sizden ricamdır benim,
Hoşgörülü olasınız.

İnsanlığın gereği,
Çok bağırmakla olmaz.
Böyle şiir yazmakla,
Karnımız ekmek doymaz.

(Şubat 2002)

UNUTULDU

Yapılan emeklerin;
Çoğu boşu boşuna.
Ne acayip zamandır?
Sokaklar resim doldu.

Asalet unutuldu.
Geçmişim unutuldu.
Resimlere bakarak,
Gençlerim tembel oldu...

(Nisan 2002)

ELİMİZDEKİLER

Ne güzeldir ne güzel,
Köyde bizim tarlamız.
Verecek bir şey yoktur,
Evimizde fazlamız.

Kaşların düzünde,
Duan taldı tavuğa...
Müslüman olan kişi,
Değer vermez kavuğa!

(Mart 2005)

ÇALIŞA ÇALIŞA

Bugün günlerden salı,
Beni bekliyor Ali...
Çalışırsam ben iyi,
Olurum elbet vali.

Küçük olduğum için;
Tesir etmiyor sözüm.
Benim çalışa çalışa,
Adam olmakta gözüm.

(Nisan 2005)

ZAMAN

İnsanların ahmağı,
Hep pencereden bakan.
İnsanların ahmağı,
Zamanı boşa satan.

Ne çare ki nasihat;
Söylerim ha ha...
Çiğneyip hem yutmuyor,
Acı meyvalar gibi...

(Ağustos 2004)

DEĞER

Beni seven ailem,
Beni mahcup etmeyin.
Fayda veren yalanı,
Sakın dile almayın.

Daima dikkat eyleyin,
Sözlerimi dinleyin,
Lafa değer vermeyin,
Çıkacaksınız düze.

(Temmuz 2004)

MEZİYET

Akıllar ve paralar,
Anam babam sizdedir.
Kızmaların nedeni,
Haksızlıklar bizdedir.

Allah'ım versin bana;
Güzel güzel meziyet.
Anlamayarak ettim,
Babama çok eziyet...

(Eylül 2003)

ÇOCUKLARIM

Her akşamdan akşama,
Yemek yedik beraber...
Çocuklarım iyidir,
Millete öyle derdim...

Haram asla yemeyin!
Yalanı da demeyin!
Herkes bizi gözlüyor,
Beni mahcup etmeyin...

(Şubat 2002)

ADAM OLMAK İÇİN

Bizi dünyada seven
Gözledim yoktur gibi
Siyaset yıktı bizi,
Gençler göreyim sizi.

Kitapları okumak,
Onu anlamak için.
Okumayı anlamak,
Hem adam olmak için.

(Nisan 2003)

VARLIK

Zenginlerin de evinde,
Yok diye bir şey yoktur.
Nasıl düzen kurdunuz ,
Gördüğünüz hemen yoktur.

Yiyiciler etrafta,
Hesapsızların çoktur.
Yiyenlerin içinde,
Yardım edenin çoktur.

(Nisan 2003)

EŞİME

Bir sözüm vardır benim,
Benim güzel eşime.
İşim yoktur diye,
Kızlar gelmez peşime.

Yemeğin güzelliği,
Ona konunca nane.
Bir saat oldu yavrum,
Yazamadın bir tane...

(Aralık 2003)

SERAP

Trabzon'da var bir kız,
Onun ismidir Serap.
Evden ayrı olanın,
Sonunda işi harap...

Çağırdım sığırları,
Gelmiyorlar peşime.
Çalışmaya başladım,
Şimdiden ben eşime...

(Aralık 2003)

KAHPE FELEK!

Moda güzel göründü,
Giyinme ile yelek...
Paralar heder oldu,
Kahrolsun kahpe felek!

Ahır altında elek,
Kızlar giyiyor yelek,
Sevgilimden ayrıldım,
Kahrolsun kahpe felek!

(Mart 2004)

TORUNUM

Benim güzel torunum;
Bana baksana bana,
Çocuğu büyütmede,
Neler çekiyor ana!

İnsan muhtaç olmasın;
Giyeceğı abaya,
Allah ömürler versin,
Ana ile babaya...

(Nisan 2004)

KELÂM

Kur'an Allah kelâmı,
Müslüman ol selâmı.
Boşuna söylemeyin,
Yaramaz her kelâmı...

Doğruyu bırakıp da,
Yanlış hep gidenden;
Peygamberin üzüldür,
Cehenneme gidenden...

(Şubat 2003)

İSLÂM

Bizim köyün suları,
Daima akmaktadır...
Müslümanlığın şartı,
Allah'a inanmaktır...

Eski zaman insanı,
Başına koyardı fesi.
İslamın işareti,
Dinlemektir o sesi.

(Mayıs 2005)

CEHENNEM

Yoldan çıkmış insanlar,
Kahrolsun kahpe felek.
İslamın şartındandır,
Kalbe imandır gerek.

Bakmayın sağa sola,
Herkes baksın işine.
Yavrum dayanılır mı
Cehennem ateşine?

(Ekim 2005)

KÖTÜLÜK

Yaz tatili olunca,
Gelecek misin bize?
Adam olmamız için;
Nasihat ettim size...

Sokaklar kaynaşıyor,
İnsanlar çalışıyor,
Her kötülüğe insan;
Küçükken alışıyor...

(Haziran 2005)

SOKAKTA GEZEN

Ne güzeldir ne güzel,
Kuş tüyünden döşek,
Sokakta gezen tozan,
Elbette olur eşek!

İnsanların bazısı,
Arkadaş gider hasa...
Çalışmadan yediği,
Sonunda gider boşa...

(Temmuz 2004)

KENDİNİ ADAM SANAN

Evde huzur olmazsa,
Bereket gelmez size,
Çalışmadığım için.
Zararın oldu bize...

Gönlü kitapta olmaz,
Her zaman kitap açar.
Kendini adam sanan,
Bana hizmetten kaçar...

(Ağustos 2004)

DEDEM

Anama soracağım,
Kim idi benim ebem?
Beni neden seviyor
Bilmiyorum ki dedem.

Ilıktı havalar,
Ben doğduğum zaman.
Boşuna hiç kızmazdı,
Benim bildiğim dedem.

(Temmuz 2004)

DUÂ

Söziün işliyor babam,
Dağlara, taşlara.
Yanlışlarımın çoğu;
Uydum ben arkadaşlara.

Futbolda çok duyarım,
Biri birine yuha!
Babama yalvarırım,
Eylesin bana dua...

(Şubat 2005)

EVLÂT

Ah kızlar ah gelinler,
Bir sözüm vardır size.
Babanıza bakıp da ,
Hiç güvenmeyin bize...

Tarlayı güzel yapan,
Elinde olan soğan.
Evlatların güzeli,
Dersini iyi yapan...

(Mayıs 2003)

PEÇE

Çalışkanların çocuklarından,
Elbet oluyor vezir.
Babayı dinlemeyen,
Sonunda olur rezil...

Çalışanın sözüne,
Ona denirdi hece.
Edebi olmayana;
Fayda olmazki peçe.

(Ağustos 2003)

KEMENÇE

Kapıdaki ağaca,
Asacağım hemence.
Bu gidişimizin sonu,
Bize lazım kemeñçe.

Ağaçların dalına,
Asarım ben hemence.
Okumamanın sonu,
Elindedir kemeñçe.

(Ekim 2005)

SİZİN İÇİN

Hayatın gidişine,
Nasıl alışılmalı?
Kendine bir iş ara;
Her yerde geçer para.

Bütün üzüntülerim,
Evladım sizin için.
Gençliğim elden gitti,
Evladım sizin için.

(Mart 2004)

RAMAZAN AYI

Hiç kolay değildir,
Ayrılmak her eşinden.
Allah korusun bizi,
Cehennem ateşinden.

Sofrada olmayanın
Payı ayrılmalıdır.
Başlansın hazırlığa,
Geldi Ramazan Ayı.

(Ekim 2003)

NİÇİN?

Gemi geliyor gemi,
Boğaziçi'nden beri,
İşi bilen insan,
İşini yapar seri.

Sözümü tutmadınız;
Anlayamadım niçin?
Hayatımı mahvettim,
Evladım sizin için...

(Haziran 2004)

DEĞER VERMİYOR

Değer vermiyor gençler,
İnsana pek bakmaya...
Paraya değer vermez,
Gözünden yaş akmayan.

Veriyorsunuz para,
Ara sırada bana...
Gezmek çok güzeldir ama,
İnsana lazım para.

(Nisan 2004)

SONUMUZ

Mükafatı hep alıyor,
Bulmacayı bulan.
Akli hep kısa olur,
Saçı uzun olandan...

Yaptığın kötülüğe,
Gözlerin yaşla dolsun.
Yalvarırım Allah'a ;
Sonumuz iyi olsun.

(Mart 2005)

İŞİN SONU

Bir kardeşim olursa,
Ona takarız Ahmet.
Söz veriyorum sana;
Etmeyeceğim zahmet.

Güzelliği satılır,
İyi karpuzun tonu.
Yaza yaza bitmiyor,
Gelsin şu işin sonu.

(Aralık 2004)

ZEYTİN AĞACI

Son olarak evladım,
Bir sözüm var size:
Akrabaya, hısma;
Güven verdirin bize.

Zeytin ağacı diktim,
Benim güzel avluma.
Asaleti korumak,
Görev düştü yavruma...

(Eylül 2005)

BOŞUNA

Nedir benim çektiğim evlat elinden.
Bir şey gelmiyor artık benim elimden.
Fındık ayıkladım eşkinler piç imiş,
Meğer sonunda her şey hiç imiş.

Benim güzel günlerim bir anda soldu,
Benim çocuklarım beni dinlemez oldu.
Çocuklarım giderdi benim hoşuma,
İstediğin kadar ağla, hepsi boşuna.

(Aralık 2002)

YA RAB!

Tuz biber kattılar benim aşıma.
Bunlar mı gelecekti benim başıma?
İtaatli çocuklara kalmışım hayran,
Bana gelmedi mi acaba bayram?
Beş çocuktan bir tane yanıma kalmadı,
Bir canım kaldı, parasız diye kimse almadı.

Ya Rab!
Çocuklar için çokça çalıştım.
Çaresiz kalınca yalnızlığa alıştım.
Param var idi itibarım çok,
Bu ne çare ki şimdi hiçbiri yok.

(Aralık 2002)

GÖZYAŞIM

Kimisinin kıymetli torunu, karısı
Ne üzülürsün be hey! kalmadı ömrünün yarısı...
Bir kuru ekmek kaldı bana aşım,
Her şeyim tüketi kalan gözyaşım.

Bakanım yoktur benim peşime,
Söz dinletemedim geveze eşime.
Anam babam yatır orada,
Ne durursun kalk kaldın burada.

(Aralık 2002)

ŞÜPHESİZ

Bundan sonra bana yakışır kabir,
Allah'ım ver bana tükenmez sabır,
İnanmışım Rabbim şüphesiz sana,
Ömrümün sonunda kuvvet ver bana.

Bir gün gelecek, dikilecek taşlar başıma
Allah bilir girince kaç yaşıma...
Çok nasihat ettim evladıma, eşime
Gelen kalmadı benim bu çilekeş başıma...

(Aralık 2002)

HALİT AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Halit Aydın
El Yazısı Örnekleri

HALİT AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Çocuk Kitapları bünyesinde
Büyük adam alın
SEN boluk deşlar insanı
ya or tate pradır ya Roziñ est
insan daima mesafeli ~~olmak~~ insanla
mesafeli olarak yaklaşılmalı
Bununla kerem dost yek

Seç

12

HALİT AYDIN
DEVİR-İ KALEM

öyle anlar peliki bin-kötüleri
insanın 40 yıllık ibadetini yok
eder.

Bir Arsanın temeli saplam olursa
üzerine yaptığı En püzel ev yıkılır
veya temelinde Bir Cual Barut olsa
Arsadan murat insanın Bedeni
püzelini yaptığı ibadetleri
Barutla mahsun insanın bedenini
değer
Kibir Kırakın Haset ~~değeri~~
düşmanlık Gılgamlık
Bunların Herbiri Barut gibi
insan ibadetini mahveder.

Kurtuluş

1. insan kendisini Herşeyden
büyük perver
2. kusurlarını önüne koyarsa
Nasır alacak
3. acısını eline alacak
4. Aman dediyse

۷۰۰۰۰۰
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ رَجْمًا فَتَبَيَّنَ مِنْهُ وَلَقَدْ كَرِهَ لَكُمْ
لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّاجْتُمْ كَبِيرٌ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَّاجْتُمْ كَبِيرٌ
فَوَرَّاهُ اللّٰهُ كَانَ عَمَلًا عَمَلًا عَمَلًا

۱. مُسَبِّحًا الْمُنْتَظَرِينَ عَنْ كُلِّ مَدِينَةٍ
۲. مُسَبِّحًا الْمَقْبُولِينَ عَنْ كُلِّ مَدِينَةٍ
۳. مُسَبِّحًا الْمَقْبُولِينَ عَنْ كُلِّ مَدِينَةٍ
۴. مُسَبِّحًا الْعَالَمِينَ بِكُلِّ مَدِينَةٍ
۵. مُسَبِّحًا الْجَبَرِيَّةَ الْإِلَهِيَّةَ الْإِلَهِيَّةَ الْإِلَهِيَّةَ
۶. مُسَبِّحًا مَنْ جَعَلَ كَرَامَتَهُ بَيْنَ الْكَافِي وَالنُّورِ
۷. مُسَبِّحًا مَنْ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
۸. مُسَبِّحًا الذِّكْرَ بِحَيْثُ يَبْدَأُ مَلَكُوتَهُ كُلَّ شَيْءٍ وَالْيَدِ خَوْفَهُ

مُسْتَحْجَانُ الْمُنْفِقِينَ عَنِ الْإِيمَانِ
 مُسْتَحْجَانُ الْمُنْفِقِينَ عَنِ كُلِّ مَكْرُورٍ
 مُسْتَحْجَانُ الْمُفْلِسِ عَنِ كُلِّ مَسْجُونٍ
 مُسْتَحْجَانُ الْعَالَمِ بِطَلِّ مُنُونٍ
 مُسْتَحْجَانُ مَنْ بَعْدَ غُرَابِ بَيْنِ الْإِلَهِ وَالنَّوْنِ
 مُسْتَحْجَانُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 مُسْتَحْجَانُ إِلَهِ بَيْدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تَوَجُّعُونَ
 يَا مُنْفِرِي فِرَاجِ عَنَّا كَهْمٍ وَغَمٍّ قَرِيبًا عَابِدًا غَيْرَ أَهْلٍ
 يَا مُنْجِلِي يَا مُوَزِّعِي خَيْرِ الْأَرْحَامِ
 يَا مُصَلِّ اللَّهَ عَلَيْهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
 أَجْمَعِينَ

HALİT AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Akil hükümdüremez
Çünkü Akil Bazi Yalnız
iş yapar insan bakan
şekilliyim der diyor
Yalnız iş yapar

وَتَعْظُمُ الصِّدِّيقَةُ
اللَّهُمَّ بَشُورِ الرَّبُّوبِيَّةِ وَتَعْظُمُ
وَسَطَوَاتِ كَلَامِ لِهَيْتَةِ وَبِقَدَمِ الْجَبُورِيَّةِ
وَبِقُدْرَةِ الْوَحْدَانِيَّةِ

اللَّهُمَّ بِغُورِ الرَّبُّوبِيَّةِ وَتَعْظُمُ الصِّدِّيقَةُ
وَسَطَوَاتِ الْإِلَهِيَّةِ وَبِقَدَمِ الْجَبُورِيَّةِ
وَبِقُدْرَةِ الْوَحْدَانِيَّةِ
وَسَطَوُ وَتَعْظُمُ وَتَعْظُمُ
بِسْمِ اللَّهِ بِشُورِ

Suyun Nanki Yoktur
Suyun Nanki Yoktur
ve Bulayıkla Dolur

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Mustafa Aydın'ın Şiirleri

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Babam Ameliyatta

İstanbul- Erzurum
20.06.2003- 09.10

SAKIN GİTME

Sakın gitme!
Gitme ne olur...
Sensiz yapayalnız,
Yaz, yetim ve anlamsız.
Sonbahar, kış ve ilkbahar.
Yeşeren de sararan da,
Sensizliğin acısıyla buruk!
Harmanda otlar, kapıda güller
Ve kokulu üzümler...

(Mayıs 2003)

KİM SARAR BENİ?

Kim yolumu gözler,
Her gelişimde kim yüreğini açar?
Sevgisi ile yüklü saran o kollar,
Tüm benliği ile kucaklayan,
Sert ama merhamet dolu bakışlar.

(Haziran 2003)

UZAKTA

Bak yine yaz geldi,
Bu yıl yine yığınla fındıklar...
Sana alışık, seninle dost,
Arkadaş olan dallar...
Başını eğmiş bakıyor,
Beklediği o nasırlı ellere,
Yerlerine de gitmiyor bu kalın dallar,
Biraz karışmış yerdeki yapraklar.

(Nisan 2003)

YAŞAMAK

İşte orada dalda kalmış, terkedilmiş,
Seni bekleyen fındıklar.
Sararmış başını eğmiş,
Beni bırakma diye yalvaran çığlıklar.
Büyüten, okşayan, ayıklayan ve kıymet bilen değilsen;
Kimin umrunda ha dalda ha yerde ha yüksekte...

(Nisan 2003)

EBEDÎ

Bir düş, bir hayal, nasıl bir yalnızlıktır ki hiç bitmez.
Değil tükenmek, giderek koyulaşır, her dem...
Acıları arttıran, dayanılmaz ve renksiz yapan;
Yaşamı alıp götüren tatsız, tuzsuz, anlamsız ve donuk.
Buymuş demek beni her gün bitiren...

(Haziran 2005)

YALNIZLIK ŞİİRİ

Bugün dedeme gittim ağladım.
Fırtınada, yağmurda, karda orada yapayalnız.
Üstünde toprak ve nöbet bekleyen iki taş...
Konuştuk,
Fark yok aramızda.
Bir kez daha anladım her saniyesinde;
Benimki taşsız ve topraksız yalnızlık...

(Nisan 1998)

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Sen Değilsin...

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

VEFASIZ

Harmanda yine çiçekler bayram yapıyor;
Menekşeler ve adını bilmediğim mor renkliler...
Yürüdüm, incitmeden eğildim sevdim.
Büyütüp de kaybettiğim vefasız çiçekler.

(Eylül 2004)

DEĞİŞTİN

Kimin elini tutayım, arkamdan kim ağlasın?
Boynuma kim sarılsın, bırakma diye yalvarsın.
O masum, beni anlayan, bana ağlayan;
Sımsıkı sarılıp, kollarıma sığınıp yalvaran...

(Ağustos 2002)

VAZGEÇEMEDİĞİM

Minik ellerin açık yine bana koşuyorsun.
Yavaş kızım, fındıklarda kayıp düşersin.
Kardeşin de bak arkanda emekliyor.
Ve nereden bilebilirdim ki,
Gittiğin gün dünyamı yıkacaksın...

(Ekim 2002)

GİTTİN

Neden karanlıklar sadece seni hatırlatıyor?

Neden aydınlık değilsin karanlığıma?

Neden sadece sen;

Üzüntü, hasret, hicran veren bana?

Neden terk ettin?

Neden beni bıraktın?

Neden unuttun...

(Mart 2003)

23 NİSAN

Önümüzde yüzlerce çocuk,
Koro halinde şarkı söyler.
Bakarım teker teker,
Aradığım masum gözler.

Benzemez hiçbirini,
Ne yüz, ne göz, ne de sözler...
Yine yalnız, yine hicran,
Yine hasret kokan özlemler.

(Nisan 2003)

UMUTLARIN BENDE

Yarın 23 Nisan senin bayramın,
Çiçekli mavi elbisen ve bembeyaz çorapların.
Mütevazi sahnemizde,
Koroda şarkı söyleyeceksin
Hasret kaldığım beni arayan gözlerin,
Gönlün ve umutların bende...

(Nisan 2003)

HER SANİYE

En güvendiğin yıkılmaz duvarındım.
Önce salıncağını,
Sonra beni bıraktın.
Ebediyyen terk edip bu gidişinde;
Sancılanır sevgin,
Kalbimde her saniye...

(Haziran 2003)

YİNE YALNIZIM

Bu mu yılların bana verdiği, bu mu emekler?
Hani sarılacaktın babacığım diye minnet dolu özlemler ...
Yalnızlığımı paylaşacaktın, dost olacaktın.
Hani karanlığıma ışık, gecelerime aydınlık gözler.

(Şubat 2004)

KARDAN ADAM

Bu yıl ne çok kar yağdı;
Caddeler, parklar...
Şimdiki kar beyaz değil,
Sıradan belki de kirli beyaz.

Fatma Nur için yapıp saksımızda duran.
Çerkezköy'dekine hiç benzemez;
Gözsüz, elsiz ve duygusuz
Kardan adam...

(Ocak 2003)

YAŞLAR İÇİME İŞLEDİ

Kaç gündür, haftadır, aydır;
Hayır belki seneler...
Sarılmadan, öpmeden
Onu koklamadan geçti yıllar!

Hiç mi özlemedi?
Hiç mi yanmadı seni bağrına basan kollar?
Hüzünlenip yeşeren,
Sonra yaş dolan gözler...

(Ekim 2004)

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

KİMİ HATIRLATIR

Bilir misin her resim, her yeşil, her deniz ne anımsatır?

Fındık bahçeleri, sepetleri, çuvalları veya okul yolları.

Karanlıklar içinde görmeyen gözlerim ve yazan kalemim...

Bilir misin kucığımdaki Fatma Nur kimi hatırlatır?

(Eylül 2003)

MERHAMET

İşte bir kalp, incitmeden avuçlarımda.
Sarıyorum, benden olanı ararcasına kokluyorum...
Kokuyu görüyor, fakat koklayamıyorum nedense,
Meğer yeniden var edilemezmiş merhamet, rengini yitirmişse...

(Haziran 2003)

UNUTMAK İÇİN

Düşünmemek için işe dalıp sarhoşçasına,
Aklıma gelmesin diye,
Zihnimi sensizlikle meşgul edercesine.
Gecelerimde yanıma gelir diye ışığımı yakarcasına,
Dişlerimi sıkarak yüzümü çevirip,
Gözyaşlarımı kaçırırcasına...

(Nisan 2004)

DEĞİŞTİN II

Hemen üzülürdün ben üzülünce,
Babam derdin en çok da babacığım...
Yıllar mıydı geçip giden;
Sen miydin böylesine değişen?

(Aralık 2004)

KAYBOLDUN

İşte yine kayboldun , bu sefer servis de yok.
Arkası bozma, çocuk taşıyan Kayzerin...
Hep ağlayarak bindiğin ve gülerek indiğin,
Elinde çantan ve içinde beslenmen yemediğin...

(Nisan 2004)

UZAK

Bu sefer ebediyen kayboldun.
Aramak sormak boşuna!
Bulunmak istemeyen ve bilerek...
Yakın ama uzak, uçsuz bucak.

(Haziran 2004)

ANTALYA I

Bugün Antalya'ya gittim,
Hani amcanlarla hep birlikteydik.
Bir akşam üstü elimi tutup Luna Parkı gösteren.
Hadi gidelim babacığım,
Salıncaklara binelim diyen.
Binince korkup babacığım,
Kurtar beni deyip salıncığı durduran;
Sonra da hem lunaparkı,
Hem de beni ebediyen terk eden.

(Mayıs 2003)

KİMSESİZ I

Yine seni hatırladım
Ta geçmişteki acı yıllarım
Kar kandilleriyle süslü Kandillim,
Yalnızlığımı paylaştığım loş odam.
Üzerinde bir çocuk, fakir divanım.
Sessizlik ve kimsesizliğimle dolu akşamım.
Ne yapsa olmuyor ki tesellim
Çaresizlikler içinde çırpınan annen

(Şubat 1998)

KİMSESİZ II

Emekleyerek dizime dayanıp;
Masumca bana yaklaşıp,
Al beni diyen gözler,
Boynuna sarılıp öptüğüm,
Ve senden asla vazgeçmeyen kimsesizliğim...

(Eylül 2003)

SENİ ÖPÜNCE BEBEĞİM

Kaygılarım gider, hüznüm dağılır.
Yaşadığımı hissederek acılarımı dindiririm.
Kokunu duyar, ruhumu okşar sın.
Ve sadece seni öpünce bebeğim.

Sana sarılıp koynunda dinlenince
Saçlarımı okşadığın pamuk ellerini tutup,
Ruhumun aynası ela gözlerinde kendimi görür,
Yaşarım bebeğim, sadece, yalnız seni öpünce

Hasretim canlanır, içim burkular
Gözlerim yaşararak içim kan ağlar
Geriye döner derin bir ah çekerim
Yanarım bebeğim, sadece yalnız seni öpünce.

(Ekim 2003)

ÇERKEZKÖY

Çerkezköy'e geldim,
Evimizdeyim şimdi.
Eski evimiz yok;
Duvarlar, pencereler, kapılar değişmiş...

Sadece onlar değil zamanla değişen.
Suyun içinde kalan kardeşin;
Çalışkan, vefakar, sabırlı annen...
Ama asıl değişen,
Divanın üzerindeki masum bakışlı sen...

(Kasım 2002)

YOL

Hayat düz değil ki,
İnişli çıkışlı bir yol.
Elbette kolay değil,
Samimi olan için,
Sabır isteyen uzun bir yol...

(Eylül 2017)

GECELERDE

Gökyüzü bulutlu birazdan yağmur yağacak;
Şimşeklerle belki yıldırım da var.
Sağanak gibi yağmur arkadan fırtına, kar...
Belki yine korkacaksın aynı hislerle;
Ben yine bekleyeceğim sarıl, sakla diye.

(Ekim 2002)

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Kimsesiz...

İLK AYRILIK

Ayrılıyorduk hani beni anlamış gibi.
Toprak yaşlarıyla ağlıyor.
Antalya sisli ve bulutlu,
Nedendir bilmem...
Gözlerim sensizliğe doğru kayıyor.
Belki de anılarla dolu geçmiş,
Bilmem ki hayalini mi?
Evet biliyorum,
Zorlasam da kendimi,
Amcan, annen ve kardeşini
Ama ille de seninle olan sahili...

(Eylül 2004)

KİMSESİZ III

Anlaşılamayan, anlatamadıklarım,
Acılar içerisinde yaşadıklarım,
Etrafımda binlerce insanın sardığı kimsesizliğim.
Ve mürekkebi gözyaşlarım şiirlerim...

(Eylül 2017)

ANTALYA II

Hatırlar mısın?

Yine bir gece ellerimizde dondurmalar,

Hep birlikte akşam olmak üzere,

Dönmek zorundayız ama isteksiz.

Basamaklara oturmuş,

Antalya'nın yaz akşamında,

Palyaçolara bakarak gülüşen;

Saf, temiz ve minnacık...

Ve sen koluma girmiş,

İçime işleyen gülüşlerin sımsıcacık.

(Eylül 2004)

NİSAN

Dallarda yeşeren yapraklar,
Nisanda baharı mı getirir hüznü mü?
Bence elbette hüznü...
Kışın kasvetiyle dolan hasretim,
Baharda kalmaz, yeşerir.
Nisanda filizlenir sonra açar,
Acı kızıl çiçeğe dönüşür kalbimde,
Sonra açar buram buram acı kokar...

(Nisan 2010)

İZMİR I

Artık bu İzmir'i hiç sevmiyorum.
Sevmiyorum çünkü;
Onun koynunda saklı anılarım, hasretim.
Bir an aklımdan çıkmayan;
Hatırlamak istemediğim acılarım,
Körfeze yukarıdan baktım;
Annen, kardeşin ve sen dolu akşamlarım...

(Ekim 2004)

İZMİR II

Bu asansörden de İzmir başka güzel.
Alabildiğine deniz ve ileride Karşıyaka.
Ama yine güzellikler buğulanır belli belirsiz.
Geçmişe dönük,
Kaybolan ümitlerimi içinde boğan deniz.

(Ekim 2004)

SİMSİYAH GECELERİM

Hayat ıssız, renkler soluk, resimlerin de yok zaten
Odam bomboş, yatağım soğuk, kaybolmuş seslerin.
Işığım yetmiyor artık gecelerimi aydınlatmaya,
Yetmiyor gücüm, kaybolan seslerini duymaya...

(Mart 2003)

AYRILIK

İşte yine uçaktayım,
Bir özleme gidiyorum.
Altımızda bir bulut denizi gri,
Belki de kar beyazı...

Şekiller beliriyor, gözler ve özlenen suretler.
İşte bak yine bulutların arasında
Bir türlü unutamadığım,
Masumiyetine doyamadığım
Sana ait o bakışlar...

(Nisan 2003)

DÜŞÜNCE

Bu mevsim;
Ne sonbaharın sonu
Ne de kışın başı
Bu mevsim;
Yeni düşüncelerin başlangıcı.

(Eylül 2015)

İMTİHAN

İmtihanlar bin türlü,
Ne mal, ne mülk ne de makam.
Yanan acılar içinde yüreğim
Başımın dert ortağı yastığım
Her sabah uykusuz gözlerim
Tespîh tanesi gibi
Ard arda sıralanan dertlerim
Yıllarıma dost yalnızlığım
İçime akıttığım gözyaşlarım
Yeter bu sınav yüce Rabbim!

(Mart 2016)

HAYALLERİM

Rüyalarım,
Karadenizimin yaylaları...
Hele de ilkinde ise baharın
Ve çocukluktan gençliğe yıllarım,
Mezerelerim,
Taze kokulu yemyeşil çimenlerim.
Oturup eğildim, diz çöktüm.
Tanımadığım onlarca çiçeğim.
Belki yıllar öncesinden tanıdığım.
Her birinin kokusunu içime çektim...
Özlemle yad ettiğim yıllarım.
Ve nihayetinde,
Sonunda isem baharın...
Kokusuna doyamadığım çiçeklerim,
Hayallerim,
Hayat buydu işte...
Belki de sükutu hayallerim...

(Ekim 2017)

SON DEM

Yine akşam, yine hüznün,
Yalnızlığım...
Bir hançer gibi ta derinden
Bir umut içerisinde,
Mutluluğun huzurunu beklerken
Geriye ne kaldı?
Bir ömrün son demlerinden?

(Eylül 2017)

KAYBOLAN YILLAR

Ne bitmez bu yol,
Ne bitmez çile,
Akşam olmak üzere;
Gözlerim buğulandı yine...

Kaybolan yıllara baktım geriye,
Hayıflanıyorum elbette.
Geç kalan hayat mı?
Yoksa ben mi erken?
Hazan mevsiminde

(Eylül 2017)

MUTLULUĞA KAVUŞMAK

Sahildeyim,
Marmara sağımda.
Yalnızlık içindeyim,
Ve hüznün her yanımda,
Mutluluğa kavuşmak umudunda...

(Temmuz 2015)

HÜZÜN

Gecenin karanlığında,
Günü devretmek üzere yarına.
Bu gece de farksız,
Bu gece de yapayalnız...

Yine kömür karası,
Karanlığın kollarında...
Tonlarca hüznün, hasret.
Göz kapaklarımın üzerinde...

Hayallerim sarılı her yanımda
Dertlerimi unutmak için
Yol almak,
Sığınacağım sonsuz limanlara...

(Kasım 2007)

BEKLEMEK I

Beklemek, sevmek demektir.
Karanlığın ışığını,
Kurumuş toprağın yağmuru,
Bebegın annesini,
Aşığın maşuğunu,
Mutsuzluğun mutluluğunu
Beklediğı gibi beklemek...

(Ağustos 2017)

BEKLEMEK II

Gelmeyeni beklemek,
Ömrü boşa geçirmek demektir.
Sonbaharında isen mevsimlerin,
Sararmış yapraklarda,
Ümitsizliği aramaktır beklemek...

(Ağustos 2017)

SESSİZ SEDASIZ

Şimdi bulutların üzerinde,
Kar beyazı sonsuzluk denizinde,
Özlemim sessiz sedasız benimle.
Bitsin bu hüznün artık,
Bitsin bu ayrılık...

(Ekim 2004)

SİĞİNAĞIM

Yine yalnızlık, yine hasret...
Geceler sığınağım.
Karanlığının koynunda uyudum,
Doyamadığım tek huzurum.
Yine derinliklerde kayboldum...

(Ekim 2004)

YENİDEN

Neden bu sonbaharda?
Neden kapıları kapattığımda?
Neden kendi ıssızlığında?
Neden kömür karası karanlığında?
Bir umut ararken,
Mutsuzluğuma mahkumum yeniden...

(Kasım 2016)

DENİZLER ÖTESİNDEN

Karanlığın içinde,
Geçip giderken bu yollardan,
Saat yelkovanları,
Ağır ağır sabaha yaklaşırken
Yardım beklercesine sesleniyorum.
Denizler ötesinden...

(Ekim 2002)

BEKLEDİM

Gece karanlığında ben,
Hep sabırla bekledim.
Tarihte pervasızca gezindim,
Yine yolumu kaybettim...

(Eylül 2013)

Mustafa Aydın
El Yazısı Örnekleri

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Sı Dam

Yine alsam, yine künür,
Yalnızlığım—

Bir karsöz filai badezinde
Bir uant kerimale

Methulufun kuzurum baklarka

Çoray ne kadeh?

Bir orsün sı denderinde?

~~SD/12~~

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Beklemek

Gelmeyen Beklemek

Ömrü boş geçirmek demektir

~~Hüsnalbin isteklerini~~

İsteklerini iç içe tutmak

Sözlerinin yollarında

Unutmuş bir beklenti arzular beklemek

Ağustos 2012

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Hay birine

En gürdüzün yelkeni ~~deniz~~
Önce sevinceğin,

Sorun beri karakter ~~se~~

İbediyen terk edip bir gidişle

~~Sevin~~ sevin.

Sonucun sevin

Kat'ı kalbimde her sevin

Hay 1003

Değıştin

Herkes üzülürdü sen üzülmedin
Bakarm derdin ~~terbarm~~ illede ~~terbarm~~
Yüksek maddi güç çikdi,
~~Baylerine deşer~~
Sen müddin baylerine deşer

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Hayallerim!

~~Hayallerim~~

Hayallerimin yaygınları

Hele de ilkinde ve terkân

Uçuculuktan geçişte yitdim

Yaz kokuğu yavaş ~~sevdim~~

Odurup ^{gösterdim} ~~gösterdim~~ , diğ ~~sevdim~~

Çınamadım ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Bekli yolları ~~anlatır~~ ^{anlatır}

~~anlatır~~ ^{anlatır} Her birinin ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Ölümle yavaş ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Uçuculuktan ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Sevdim ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Sevdim ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Hayalleri

Hayat ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Bekli de ~~anlatır~~ ^{anlatır}

Ekim 17

MUSTAFA AYDIN
DEVR-İ KALEM

Neder Githi

Neder karanduklar sadece seri hatırlatıyor
Neder duygular aydınlık değilken karanlığın
Neder sadece sen
Üzünü - kavret, hicran uyan bana
Neder terk ettin beni
Neder beni bıraktın
Neder unuttun beni

Veganz

MUSTAFA AYDIN
DEVR-İ KALEM

Götme, İster Götme ???
İster götme
Götme ne olur
Sensiz yapayalnız
Yaz yetim ne anlarsın
Sarıbahar, kış ne ilkbahar
Yeseren de Sarıarmutun da
Sarıgöğün acılarıyla kurumuş
Harmanlarda otlar, kapıda güller
Ülke toprak kokulu iğneler .

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

UMMAN

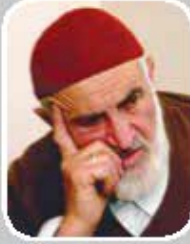
İstediğim her şeye
Mekân, mekân ve de mekân
Çoktan ocağın içinde yozesim
Böylece ~~dest~~ ot dest ocağı yozesim
Her şeyden yozesim yozesim yozesim
Düşünürken fîr
Düşünürken sarakın destesim
Yoktan yozesim yozesim yozesim
Kime aktardım yozesim
Yeter bu iş
İnce Kalem

Must
2016

MUSTAFA AYDIN
DEVİR-İ KALEM

Devr-i Kalem

HALİT AYDIN MUSTAFA AYDIN

**HALİT
AYDIN**

Halit Aydın, 9 Şubat 1928'de Trabzon'da doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra Kuran-ı Kerim, Arapça, Fıkah, Tefsir, Hadis, Akaid, Farsça, Kelam, Belagat, Felsefe ve Mantık tahsili gördü. 1945 yılında hafızlığını tamamladı. 1955- 1995 yılları arasında müftülük yaptı. Hollanda, Suudi Arabistan, Gürcistan, Arnavutluk ve Almanya'da görevli olarak Türkiye Cumhuriyeti'ni temsil etti. Adına "Miftü Halit Aydın Kütüphanesi" kuruldu. "İstanbul Aydın Üniversitesi" Florya Kampüsüne onun adını taşıyan "Halit Aydın Yerleşkesi" adı verildi. Mayıs 2003'de mide Ca tanısıyla ameliyat oldu, 19 Kasım 2005'te vefat etti.

**MUSTAFA
AYDIN**

Mustafa Aydın, 9 Ocak 1956 yılında Trabzon'un Maçka ilçesine bağlı Kaynarca Köyü'nde doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Trabzon'da tamamladıktan sonra eğitimine Ankara Üniversitesi Dil, Tarih, Coğrafya Fakültesi ve Kahire Üniversitesi'nde master ve doktora çalışmalarını dil bilimi üzerine yaptı. 1975 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri'nde göreve başladı. 1983-1987 yıllarında Kahire'de Askeri Ataşelik görevinde bulundu. Daha sonra, İstanbul Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yaptı.

1995 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri'nden emekli oldu ve aynı yıl BİL Holding'i 2003 yılında ise İstanbul Aydın Üniversitesi'ni kurdu. İki yabancı dil bilen ve yayımlanmış dört eseri bulunan Dr. Mustafa Aydın, yükseköğretim ve sivil toplum kuruluşların-
dakı faaliyetlerine halen devam etmektedir.